Corona_Fakten: Toto je Covid-19, 3.část – vysvětleno s využitím poznatků univerzální biologie – biologie podle Hamera

written by Vladimír Bartoš | 19. 10. 2022

11. dubna 2022

Zdroj

Přeložil: Vladimír Bartoš

Úvod do univerzální biologie – biologie podle Dr. Hamera

Příspěvek Ursuly Stollové

Pokračování 2. části

Ve které fázi?

Když je člověk neklidný, nemůže dobře spát nebo může odpočívat jen velmi krátce, nachází se ve fázi konfliktu.

V první fázi hojení (PCL-A) je jedinec slabý, stěžuje si například na bolest, zánětlivé procesy, únavu a ztrátu chuti k jídlu, je špatně naladěný a

depresivní.

Ve druhé fázi hojení (PCL-B) dochází k bolestivému zjizvení bez otoků a větších zánětlivých procesů. V této fázi se vrací chuť k jídlu a člověk může opět lépe spát.

Upozornění:

Pokud je člověk ve fázi hojení, vagotonie se vyskytuje spíše v noci. Pokud se člověk nachází v konfliktní fázi a je den, je tato aktivita zvýšená.

Příznaky ve vztahu k dennímu/nočnímu rytmu

“Normální stav”:

Biologie většiny savců podléhá dennímu a nočnímu rytmu. Přes den převažuje sympatický nervový systém, v noci parasympatický nervový systém. Činnost sympatiku a parasympatiku však nesmíme chápat jako střídání směn, když jeden vykoná svou práci, nastoupí druhý. Ne, tak to není. Sympatický i parasympatický nervový systém nás provázejí celým dnem: někdy převládá jeden, jindy druhý.

V časných ranních hodinách až do poledne přebírá vládu sympatický nervový systém. Parasympatický nervový systém je v tomto období vždy přítomen a hraje podpůrnou roli. Parasympatický nervový systém nepřetržitě zvyšuje svou aktivitu přibližně od 8 hodin ráno až do večera. Večer (přibližně ve 21 hodin) přebírá hlavní roli parasympatický nervový systém, který dosahuje vrcholu přibližně ve 4 hodiny ráno. Přibližně od 4:00 do 8:00 dochází k mimořádně silnému poklesu aktivity parasympatického nervového systému. V zásadě platí následující: Sympatický nervový systém přebírá vládu vždy, když se sníží aktivita parasympatického nervového systému. A naopak.

Téměř v každé konfliktní fázi biologicky nezbytného procesu (SBS), tedy když jsme zažili šok, je stimulován sympatický nervový systém. Jeho síla závisí na intenzitě konfliktu. Když už dokážeme konflikt vnímat jako nedůležitý, zapojí se více parasympatický nervový systém. Většina příznaků se objevuje v této fázi.

V sympatikotonické fázi se vyskytuje několik příznaků, ale početně je jich mnohem méně. Patří mezi ně například žaludeční potíže a cukrovka.

Výskyt a závažnost příznaků se vypočítává z intenzity a délky trvání konfliktu (viz níže). Existují příznaky (časté), které se objevují v parasympatické (vagotonické) fázi a existují příznaky (méně časté), které se objevují v sympatické fázi. Všechny příznaky (např. bolest, zarudnutí, teplo, otok atd.) se projevují téměř ve všech tkáních ve vagotonické fázi, ve fázi hojení (PCL-A + PCL-B).

V oblasti pohybového aparátu existuje několik výjimek, které jsou často předmětem záměny: Například v konfliktní (sympatikotonické) fázi, kdy dochází ke zlomení obratlového těla, se hladké svaly a fascie stahují, aby stabilizovaly a udržely kostru. Během této doby má člověk sympatikotonické bolesti. Vycházejí však z hladkých svalů a fascií, nikoli z těla obratle.

Mimochodem: podle nejnovějších výzkumů jsou fascie zavěšeny a nataženy po celém těle jako tenká šlachovitá kůže. Pokud například pohnete nohou, lze pokračování pohybu zaznamenat také ve fasciích na zádech, pažích, krční páteři a až na lebce. Při zavádění akupunkturní jehly fascie obklopují jehlu. V důsledku toho se fascie restrukturalizují a přestavují. K restrukturalizaci dochází nejen v blízkosti akupunkturní jehly, ale i daleko od ní [1].

Meridiány (= dráhy) uvedené v tradiční čínské medicíně jsou pravděpodobně fascie. Fascie se mohou stahovat nezávisle na svalech, ale mohou také přenášet sílu ze svalů. Fascie obsahují mnohem více receptorů pohybu a bolesti než svaly, klouby nebo kosti. Jsou přímo napojeny na autonomní nervový systém* a neustále vysílají signály do mozku.

* *Nazývá se také autonomní nervový systém. Řídí většinu životně důležitých funkcí těla, jako je dýchání, trávení, krevní tlak a metabolismus.*

Fascie se mohou v důsledku přetížení (např. úrazu), nedostatku pohybu nebo opakujících se biologicky nutných procesů dostat do jakéhosi trvalého napětí a tím způsobovat neustálé utrpení. Fascie se vyvinuly z novomezodermálního kotyledonu. Chovají se však “staromozkově” – to znamená, že v konfliktní fázi zvyšují svou funkci a napínají se. S pocitem (splnění kritérií spouštěcí události je nezbytné) “jsem napaden a musím se bránit”, “musím se vyhnout situaci” se fascie začnou napínat. Ortodoxní medicína hovoří o adhezi.

Pokud máte příznak, který začíná ráno, trvá po celý den, vrcholí v době oběda a poté ustupuje, jedná se o sympatikotonický příznak.

Pokud máte příznak, který začíná odpoledne, večer zesílí a druhý den ráno stále přetrvává, ale během dne pomalu mizí, jedná se o vagotonický příznak.

Opět pro pochopení: Vagotonický příznak nemizí k večeru, ale objevuje se pozdě odpoledne nebo večer, protože je zesílen vagotonickou fází (noční fáze). Sympatikotonický příznak se více projevuje ráno, protože je zesílen sympatikotonickou fází, která ráno převládá.

Příznaky, které se objevují, podléhají dennímu a nočnímu rytmu:

Pokud lze původní biologický šok považovat za bezpředmětný, příznaky se objevují v závislosti na denním a nočním rytmu: Pokud by se měl příznak objevit ve fázích hojení (= parasympatická fáze), lze jej pociťovat pouze během dne, pokud je silnější než sympatikotonie (denní rytmus). To znamená, že pouze v případě, že intenzita konfliktu byla silnější, může být příznak pociťován i během dne. Méně silné vagotonické příznaky se projevují pouze večer.

Pokud se (parasympatický) příznak vyskytuje během dne, je pociťován i v noci. Pak je příznak dostatečně silný a nemůže být potlačen sympatikotonií.

I v silné regenerační fázi tedy člověk podléhá dennímu a nočnímu rytmu, což znamená, že k večeru sílí parasympatické příznaky. Mezi třetí a čtvrtou hodinou v noci je vagotonus nejsilnější – v této době je krevní oběh nejkřehčí.

Pokud vás například kolem poledne začne bolet zápěstí a k večeru zesílí, víte, že máte vagotonický příznak. Kvůli bolesti můžete usnout až v časných ranních hodinách (4:00-5:00). Tehdy se sníží aktivita parasympatiku a bolest ustoupí do pozadí. Pokud trpíte problémem s kůží, která pálí jako oheň, a tento příznak začíná brzy ráno a mizí večer, víte, že se jedná o konfliktní příznak. V tomto případě mohou být například postiženy smyslové nervy, obsah konfliktu zahrnuje jakýsi separační konflikt, který nepostihuje kůži, ale nervy. Zvenčí není vidět žádná změna.

Jedná se o takzvanou smyslovou konstelaci: zhruba srovnatelnou s fantomovou bolestí, ale bolest je skutečná!

Úroveň mozku

Biologickým šokem se spouští proces nejen na fyzické a psychické úrovni, ale také na úrovni mozku.

Spouštěcí událost se odehrává současně na úrovni mozku, psychiky a určitého orgánu (např. rozpad kostí).

Když člověk zažije šok, vidí paralelně na úrovni mozku ohnisko ve tvaru kruhu v určité oblasti mozku. Bílá hmota velkého mozku je řídicím centrem pro tkáně opěrného, přidržovacího a pohybového aparátu. Každá oblast v bílé hmotě velkého mozku je zodpovědná za jinou část pohybového aparátu. Totéž platí i pro ostatní části mozku, mozkový kmen, mozeček a mozkovou kůru.

Pokud máte CT mozku (počítačový tomogram hlavy), můžete vidět oblasti odpovědné za lebeční kosti v horní části mozkové kůry. Ještě níže jsou oblasti ramen a ještě níže kolena, nohy a chodidla.

Když se šok stane irelevantním a vstoupíte do první fáze hojení, můžete na úrovni mozku vidět, že ohnisko dostane malý bílý lem (vodní lem). Po ukončení první fáze hojení nastává fáze reverzní (epikrize), při níž se voda vytlačuje nejen na tkáni, ale i v mozku. V důsledku toho (po fázi zvratu) musí člověk častěji močit a také se snadněji potí.

Pokud dochází k častému opakování, mohou se jizvy objevit i na úrovni mozku. Tyto jizvy lze vidět například na počítačové tomografii jako kulatá bílá ložiska. V ortodoxní medicíně mohou tato ložiska vést k diagnóze roztroušené sklerózy (RS), mozkových metastáz atd.

Biologická lateralita

Důležité je také vědět, že z univerzálního biologického hlediska hraje levorukost/pravorukost určitou roli:

Levorukost/pravorukost každého člověka je určena již v děloze. Pokud tleskáte a pravou ruku máte nahoře, jste pravák. Pokud je vaše levá ruka nahoře, jste levák.

Namísto levo nebo pravo rukosti by se dalo mluvit také o “mozkové lateralitě”. Rozhodující je, na které straně mozku dochází k biologickému konfliktu. To je důležité pro určení, kterou mozkovou hemisférou člověk

reaguje.

Pro praváka je pravá strana (fyzicky) synonymem partnerské strany. To znamená, že příznaky, které se objevují například v pohybovém aparátu na pravé straně, jsou spojeny s otcem, životním partnerem, šéfem, sousedem, přítelem atd. Všechny příznaky, které se objevují na levé straně, mohou souviset s matkou, dětmi nebo lidmi, kteří jsou vnímáni jako ochranitelé (včetně domácích zvířat).

V případě leváka představuje levá strana partnerskou stranu a pravá strana matku, děti a další svěřence.

Úroveň mozku:

Například když má člověk bolesti v pravém koleni, vidí Hamerovo ohnisko na levé straně v bílé hmotě velkého mozku, v určité oblasti. Nezáleží na tom, zda jste pravák nebo levák.

Pokud však má pravák biologický konflikt na levé straně v mozkové kůře a má příznaky na pravé fyzické úrovni, znamená to, že konflikt měl co do činění s přítelem, otcem, šéfem atd. Pokud má levák příznaky na pravé fyzické úrovni, znamená to, že konflikt měl co do činění s přítelem, otcem, šéfem atd.

Pokud levák vykazuje biologický konflikt na levé straně v bílé hmotě velkého mozku a má příznaky na pravé fyzické straně, znamená to, že konflikt souvisí s jeho matkou nebo dítětem.

Upozornění:

U všech endodermálních tkání (např. plicní sklípky, střeva, sběrné kanálky ledvin, střední ucho atd.), které jsou řízeny mozkovým kmenem, nehraje lateralita žádnou roli. Zde se jedná “pouze” o “získání nebo zbavení se sousta”. V případě ektodermálních (např. hepatobiliárních kanálků, průdušek, hrtanu, konečníku atd.), novomezodermálních (např. kostí, chrupavek atd.) a staromezodermálních (např. mléčných žláz, skléry, osrdečníku atd.) tkání hraje lateralita roli.

Masa konfliktu

Masa konfliktu je výsledkem intenzity konfliktu (Jak silný byl pociťovaný šok?) a délky trvání konfliktu (Jak dlouho bylo trauma aktuální?). Tyto dvě proměnné určují masu konfliktu.

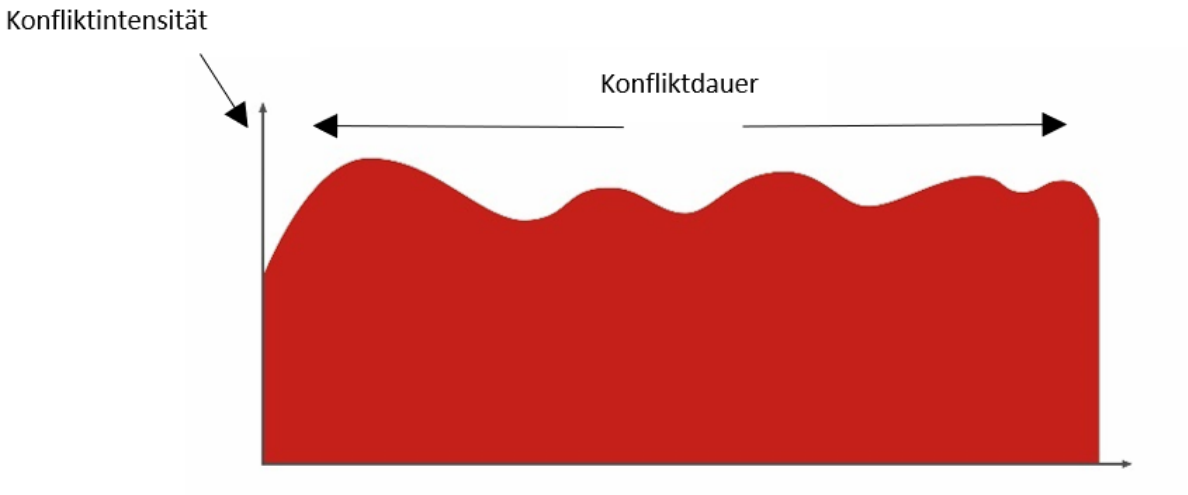

Abb. 2 Konfliktintensität + Konfliktdauer = Konfliktmasse
© WissenSchafftPlus-Verlag

Výsledkem je:

Pokud má člověk po několik dní jen drobné potíže, ví, že konfliktní masa nebyla příliš velká. Fáze hojení se kromě mírné bolesti projevuje jen malými nebo žádnými dalšími příznaky.

Pokud však tančíte například deset minut a pak vás začnou nesmírně bolet kolena, víte, že konfliktní masa byla velká. Kromě bolesti se objevují i další příznaky (např. otok, zarudnutí, teplo, zánět, omezení pohybu). K takovému sledu událostí obvykle dochází, když jste z nějakého důvodu přestali tančit (nebo provozovat jiný sport) a po dvou nebo třech měsících se na taneční parket nebo do posilovny vrátíte. Nebo proto, že se po dlouhé době opět vydáte na výlet. Dříve člověk nemohl z různých důvodů chodit na túry a nyní se mu to konečně podařilo a dostane zánět do kolena.

V druhém případě je nutná léčba bolesti a je třeba individuálně rozhodnout, které další léčebné postupy jsou užitečné.

Příklad:

Žena trpěla silnou bolestí kolene, která trvala více než čtyři týdny. Rozporuplná situace byla rychle zjištěna: Vyprávěla, že pod vlivem alkoholu skončila někdy během večera tancem na stole. Druhý den měla bolesti kolen. Co se stalo? K biologickému konfliktu došlo před několika měsíci, když si na plese vyvrtla kotník a málem upadla. Byla v takových rozpacích, že přestala tančit a brzy odešla domů. Od té doby se neodvážila znovu tančit, až do zmíněného “tance na stole”. Diskuse o tehdejší konfliktní situaci spolu s pochopením souvislostí jí stačila k tomu, aby konflikt vyřešila natrvalo.

Shrnutí:

Pokud má spouštěcí událost velkou konfliktní masu, budou příznaky ve fázi zotavení odpovídajícím způsobem závažnější.

Pozor: Šoky (ve fázi konfliktu) mohou být zesíleny pomocí strachu a vyvolávání paniky. To znamená, že se zvyšuje i masa konfliktů. Proto se v každém kurzu první pomoci dozvíte, že nejdůležitější základní pokyn, když se dostanete do nouzové situace, je následující:

UKLIDNĚTE SE!

Pokud je přítomen sympatikotonický příznak, vždy se zvýší prostřednictvím vyvolávání strachu. Každý to jistě zná nebo o tom slyšel:

Již tak zvýšený krevní tlak je při měření lékařem ještě vyšší. Žaludeční potíže (sympatikotonický příznak) se při stresové situaci ještě zhorší.

Pokud je přítomen vagotonický symptom (po vyřešení traumatu), může vyvolání strachu, které se předtím odehrálo v konfliktní fázi, zvýšit masu konfliktu, takže se ve fázi hojení objeví silné symptomy. Jinými slovy, strach a panika, které se nyní v období Corony objevují, podněcují a posilují konfliktní masu. V důsledku toho se příslušné fáze hojení projeví mnohem výrazněji. Tomuto fenoménu se budeme podrobněji věnovat později.

Příklad: Muž má cukrovku a bere tento stav “na lehkou váhu”. Své návyky nemění a to “štve” jeho ženu, protože si dělá starosti. Manželka na manžela stále více tlačí (podle jeho vnímání) a to ho stresuje. Obavy a nátlak nejsou nic jiného než strach a působí sympaticky. To má za následek ještě vyšší hladinu cukru v krvi.

To znamená obráceně: Pokud se toto trauma (“stres-konflikt/strach-odpor-konflikt”, v konfliktní fázi: cukrovka) stane irelevantním, je třeba očekávat, že fáze zotavení bude intenzivnější, protože konfliktní masa byla zvýšena (strachem nebo dalším stresem).

Co je to lokalizovaný konflikt?

Lokalizovaný konflikt je konflikt, který vznikl na určitém místě. Například pokud člověk považuje určitou část těla za křehkou, málo silnou, málo schopnou nebo málo stabilní, znehodnocuje se v tomto bodě. Často se stává, že člověk již dříve pociťoval bolest nebo dokonce tahání v postižené oblasti, což bylo spojeno s domněnkou, že tuto oblast již nelze plně nebo správně používat.

Je také možné pociťovat lokalizovaný konflikt pouze v představě (bez přítomnosti bolesti), pokud se domníváme, že určitá oblast je nestabilní nebo z nějakého důvodu není schopna výkonu. Nebo “klasika”: “Stárnu, moje kosti už nejsou dobré”.

Pokud je lokalizovaný konflikt zahájen kvůli příznakům v určité oblasti, nazývá se lokální recidiva.

Lokalizovaný konflikt se vždy týká určitého místa; buď v souvislosti s bolestí, nebo v důsledku skutečné bolesti či omezení pohybu. V tomto případě nemá konflikt žádný vztah k lateralitě (viz výše).

Pokud má člověk nepříjemné pocity v chodidle a nemůže v důsledku toho správně

chodit, je možné znehodnotit chodidlo právě v místě, které ho bolí. Nebo: Pokud má člověk bolesti ramene a znehodnocuje je pocitem “Sakra, teď to nefunguje”, “nejsem schopen s ramenem hýbat” kvůli bolesti, může se spustit lokalizovaný konflikt (kvůli bolesti).

Příklad:

Žena byla nespokojená s velikostí svých prsou. Byly příliš velké a neustále jí překážely. Řekla: “Ráda bych si nechala uříznout prsa.” Velkou starost jí dělalo i srdce: “Něco se srdcem nemám v pořádku.”

Z tohoto důvodu pravidelně užívala strofantin*. Oba konflikty probíhaly několik let. V důsledku toho došlo k rozpadu tkáně na 4. a 5. žebru (na pravé a levé straně). Když se žena nešťastnou náhodou otřela o rám dveří, zlomila si páté žebro (vlevo). Za normálních okolností by taková maličkost žebro samozřejmě nezlomila. Kvůli předchozí degradaci však byla kost žebra již nestabilní a stačilo málo, aby se zlomila.

** Nazývá se také quabain; získává se ze semen afrického popínavého keře “Strophanthus”.*

V jejím případě probíhal v oblasti srdce a prsou organický, místně omezený proces. Pokud se člověk domnívá, že na určitém místě není v pořádku (prsa) nebo že má něco zlomeného (srdce), může dojít k rozpadu tkáně na úrovni prsou nebo srdce na úrovni žeber. Obě záležitosti nemají nic společného s lateralitou.

Co se dá dělat? V takovém případě je třeba na sobě intenzivně pracovat, dokud si člověk není opět jistý na emocionální úrovni, že srdce je v pořádku a prsa sedí tak, jak mají. Můžete se také poradit s internistou, který potvrdí, že srdce funguje bezvadně. Pokud je to vhodné, lze také doporučit zmenšení prsou.

Mimochodem, dokud konflikt nepřejde do fáze zotavení, je zbytečné užívat doplňky vápníku v jakékoli formě. Vápník se v sympatikotonické fázi nedostane do kostí, ale hrozí nebezpečí, že se bude hromadit v krvi.

Co je sekundární konflikt?

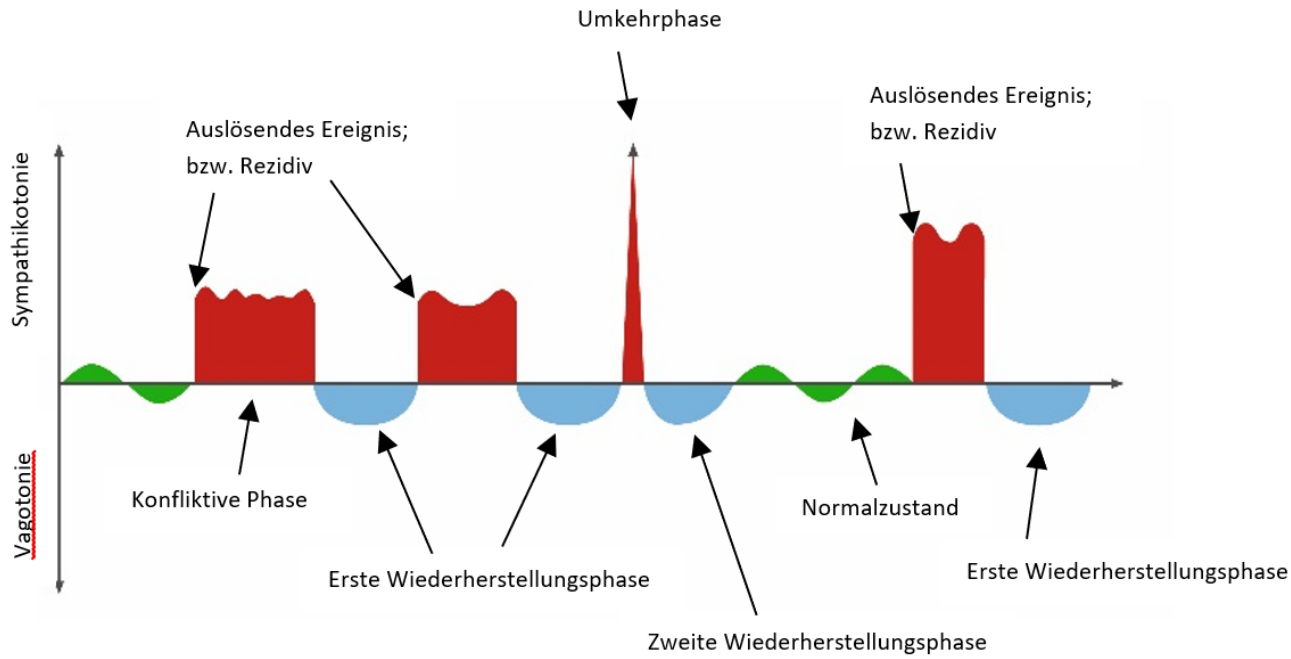
Sekundární konflikt vzniká na základě první spouštěcí události. Nemá vliv na konkrétní oblast. Pokud vás například bolí rameno a znehodnocuje celou ruku včetně lokte a zápěstí, jedná se o sekundární konflikt. Sekundární konflikt byl vyvolán bolestí ramene, ale netýkal se pouze ramene.

Příklad:

Doručovatel dopisů a balíků s bolestmi nohou, který nemůže pořádně chodit, a proto se bojí o svou práci, může reagovat jako sekundární konflikt například konfliktem teritoriálního strachu (nebo konfliktem strachu a vyděšení). Na organické úrovni tento biologický konflikt ovlivňuje hrtanovou nebo průduškovou sliznici v závislosti na lateralitě, hormonální situaci a předchozích konfliktech (vysvětlení najdete v následujících článcích).

Co se rozumí recidivou?

Recidiva znamená opakování. Pokud se proces nachází ve fázi hojení (PCL-A + PCL-B) a je přerušen další konfliktní fází prostřednictvím recidivy traumatu, nazývá se to recidiva. Fáze hojení mohou být přerušeny konfliktními fázemi (relapsy), protože konflikt nebyl vyřešen stabilním způsobem nebo protože byl zahájen lokální konflikt. Časté recidivy vždy vedou k chronickým onemocněním.

Obr. 3 Recidiva

© WissenSchafftPlus-Verlag

Příklad: Pokud je tkáň podpůrného, posturálního nebo pohybového systému ve fázi hojení a je přerušena relapsem, pak program začíná okamžitě se změnou na psychické úrovni (člověk se znovu zabývá konfliktní situací), ale fyzické příznaky takříkajíc zůstávají. Pokud v první fázi hojení dojde k relapsu (konfliktní fázi), je třeba, aby fyzické příznaky ustoupily alespoň po třech až čtyřech dnech*.

** Výjimka: Pokud je relaps (Konfliktní fáze; Sympatikotonie) dostatečně závažný, může dojít ke snížení zánětlivých příznaků v důsledku krátkodobého zvýšení kortizolu (kortizon je stresový hormon), které konfliktní fáze přináší.*

Jak rychle nebo pomalu mizí fyzické příznaky v důsledku nové recidivy, se vypočítá z hmotnosti konfliktu, frekvence, již proběhlých recidiv a příslušné fáze, ve které k recidivě dochází (PCL-A/PCL-B). Příznaky, které jsou přerušeny relapsem v rámci druhé fáze zotavení, potřebují k ústupu celkově méně času, protože v této fázi již příznaky stejně ustupují.

Sled událostí může být také následující:

Než fyzické příznaky v důsledku obnovené sympatikotonie (recidivy) vymizí, konflikt se stane opět bezvýznamným a člověk opět vstoupí do první fáze zotavení. Příznaky se tak zintenzivňují. Po dvou dnech následuje další relaps, který je po dvou až třech dnech opakovaně vystřídán první fází zotavení, a tak dále. Příznaky již nemizí a stav se stává “chronickým”.

Pokud se však podaří nalézt spouštěcí událost a zavést skutečné řešení, může se organismus vrátit ke stabilnímu zdraví.

Pokud byste se chtěli ponořit do hlubších znalostí, doporučujeme na tomto místě knihu Giuliany Lüssi “Univerzální biologie – způsob života”.

Odkazy:

[1] „Faszien – Geheimnisvolle Welt unter der Haut“ Arte Mediathek 2017

První část článku:

> Corona_Fakten: Toto je Covid-19 – 2. část – vysvětleno s využitím poznatků univerzální biologie – biologie podle Hamera

Další texty ke studiu:

> GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® (GNM)